

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/216/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614209947
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614209947.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľky: G. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. E. XX, štátny občan SR, proti odporcovi: mal. V. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. N., I. XXXX/X, zastúpenému zákonnými zástupcami R. R., nar. XX.XX.XXXX a R. R., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom V. N., I. XXXX/X, štátni občania SR, zastúpení Mgr. Martinom Bauerom, advokátom, so sídlom M. I. XXX/X, V. N., IČO: 42 387 876, v konaní o zaplatenie bolestného, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/279/2014-34 zo dňa 26.03.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľka **j e p o v i n n á** nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 59,84 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu odporcu Mgr. Martina Bauera, advokáta, so sídlom M. I. XXX/X, V. N..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľky zamietol a zároveň uložil navrhovateľke povinnosť nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 119,68 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu.

Prvostupňový súd dôvodil tým, že pod vecnou legitimáciou či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie, alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práca, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Podanou žalobou sa navrhovateľka domáhala náhrady nemajetkovej ujmy, spočívajúcej už vo vytrpených bolestiach pri poškodení na zdraví poškodenej maloletej L. R., ktorá jej bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti. Právo na bolestné je právo osobnej povahy, ktoré vznikne poškodenému, a preto navrhovateľka nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie takejto žaloby.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému odporcovi priznal náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia v sume 119,68 eur.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podala odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľka, ktorá dôvodila tým, že súd nevykonal potrebné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, keď nevypočul triednu

učiteľku, štatutárneho zástupcu školy, maloletého odporcu a nevykonal ani dôkazy, ktoré by určili, či za úraz nesie zodpovednosť odporca, alebo škola a preto nesúhlasí so zamietnutím žaloby.

Odporca sa vyjadril k odvolaniu tak, že rozhodnutie považuje za správne a súhlasí s právnym názorom súdu, pričom odvolanie navrhovateľky je nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p..

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Krajský súd dodáva, že v prípade aplikácie ust. § 219 ods. 2 O. s. p. nie je žiaduce, aby boli zopakované tie vecne správne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu, ako aj správne posúdenie, pretože práve za použitia ust. § 219 ods. 2 O. s. p. je postačujúce, ak vo vzťahu k odvolacím dôvodom, v danom prípade navrhovateľky, sa len na zvýraznenie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu zdôraznia podstatné a rozhodné skutočnosti a okolnosti. Uvedený postup a záver krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

V ďalšom sa krajský súd zaoberal odvolacími dôvodmi navrhovateľky. Hoci navrhovateľka výslovne nenamietala otázku aktívnej vecnej legitímácie, na základe ktorej bol žalobný návrh navrhovateľky zamietnutý, odvolací súd pokladá za potrebné uviesť, že v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou musí ísť o také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľke ňou uplatňované právo, resp. jej vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľky) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy, a to aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamietá. Tento záver sa opiera aj o aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010 sp. zn. 2Cdo 205/2009. Preto záver prvostupňového súdu, na základe ktorého ustálil, že právo na bolesť je právom osobnej povahy a je spojené výlučne s osobou poškodenou, preto jediným subjektom a nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia môže byť iba maloletá poškodená Timea R. a nie navrhovateľka, možno pokladať za správny.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky navrhovateľky v odôvodnení, vo väzbe na samotné meritórne posúdenie daného prípadu odvolací súd poukazuje na zodpovednosť navrhovateľky za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O. s. p.). Navrhovateľka v odvolaní rezignovala na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom, ktoré okresný súd viedli k zamietnutiu návrhu. Fakticky sa obmedzila len na všeobecné konštatovanie, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu a z opravného prostriedku možno vyvodiť, že s právnym názorom súdu prvého stupňa nepolemizuje, a jej odvolacie dôvody neobsahujú relevantnú reakciu na konkrétne nosné dôvody meritórneho rozhodnutia, ktoré sa týkajú nedostatku vecnej aktívnej legitímácie. Prvostupňový súd správne z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal dokazovanie vo veci samej.

Podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. právo na trovy odvolacieho konania prináleží účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, t. j. odporcovi. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to za 1 úkon právnej služby vo výške 51,45 eur - vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky spolu s režijným paušálom 8,39 eur, a to v zmysle § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1, písm. c), § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.